

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2832/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Јавно комунално предузеће „Водовод и канализација“ Панчево, чији је пуномоћник Саша Левнајић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Драган Згерђа, адвокат из ..., ради дуга одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2245/19 од 28.01.2020. године, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2245/19 од 28.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 2245/19 од 28.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 1381/2018 од 02.09.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је приговор пресуђене ствари, као неоснован. Другим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу плати дуг у укупном износу од 172.636,62 динара са законском затезном каматом и то: на износ од 133.666,28 динара почев од 25.03.2012. године до коначне исплате, а на износ од 38.970,34 динара почев од 23.10.2018. године, као дана подношења тужбе, до коначне исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 62.506,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 2245/19 од 28.01.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нема потребе за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ни ради уједначавања судске праксе – одредбе члана 378. ст. 1. тачка 1. Закона о облигационим односима, о роковима застарелости потраживања накнаде за испоруке, односно услуге извршене за потребе домаћинства, такстативно наведене овим чланом, примењеним у овом случају. Наиме, оцена основаности приговора застарелости потраживања, зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба је поднета 23.10.2018. године, а као вредност предмета спора у овој парници означен је износ од 172.636,62 динара. Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем вредност побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена применом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић